

Arrest

nr. 87 452 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ivoriaanse nationaliteit te zijn, op 20 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 4 april 2012 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 april 2012 komt de verzoekende partij, van Ivoriaanse nationaliteit, aan op de nationale luchthaven te Zaventem met vlucht SN217 uit Conakry.

Op 4 april 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris, naar aanleiding van de vaststellingen die werden gedaan door de federale politie, de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11).

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Op 04-04-2012 om 07:28 uur, is bij grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, Luchthaven ZAVENTEM,

Door ondergetekende A.C.(...), wordt de heer:

ALIAS : achternaam F.(...) voornaam K.(...)

Geboren op (...)1976 te DABOLA geslacht (m/v) man

Nationaliteit Ivoorkust

(...)

Komend uit Conakry met SN217 (gebruikte vervoersmiddel vermelden, en bv. vluchtnummer), in kennis gesteld van het feit dat hem/haar de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid of artikel 6 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende redenen:

X (A) Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°¹)

HET DOOR DE BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiënummer: BR. 55 .FW. 110294 / 12

Document: paspoort Côte d' Ivoire

Vervalsing: fotoverandering en uitgewassen ID-pagina

X (B) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°¹)

Zie A

X (C) Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°¹)

Document: verblijfskaart België met nummer B006322376 : FRAUDULEUS verkregen op basis van valse verklaring (nationaliteit)

X (D) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°¹)

Zie A”

Op diezelfde dag wordt tevens een beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Op 14 april 2012 weigert de verzoekende partij haar repatriëring.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van “artikel 5 van het ECRM” en van “het principe van de onbeschikbaarheid van bevoegdheden”.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van “de formele motivering van administratieve handelingen voorzien in de artikels 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1994”.

2.2 Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt met betrekking tot de door de verzoekende partij ontwikkelde middelen als grond tot verwerping van het beroep het volgende gesteld:

“Het middel lijkt niet gegrond.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt bevat de bestreden beslissing geen elektronische handtekening, maar een handgeschreven handtekening van inspecteur A.C. De verzoekende partij betwist niet dat inspecteur A.C. deel uitmaakt van de met grenscontrole belaste overheden. Overeenkomstig artikel 3 van de wet van 15 december 1980 zijn de met grenscontrole belaste overheden bevoegd om de beslissingen tot teruggedrijving te nemen. Bijgevolg diende de bevoegde staatssecretaris A.C. niet uitdrukkelijk te machtigen.

De bestreden beslissing geeft duidelijk de juridische grondslag aan, en bevat een feitelijke motivering die evenredig is aan het gewicht van de genomen beslissing op basis van de elementen die op het moment van de bestreden beslissingen in het dossier aanwezig waren. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk aangegeven waarom het gebruikte reisdocument van valsheid beticht wordt.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 27 juni 2012 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Ter terechtzitting van 9 augustus 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 11 juni 2012 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij te volharden.

Daar waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 9 augustus 2012 slechts stelt te volharden, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de beschikking van 11 juni 2012 opgenomen grond formuleert, dient erop gewezen, dat gelet op hetgeen hoger reeds werd gesteld, het verzoek tot horen geen nota of memorie is waarnaar ter terechtzitting kan verwezen worden. Met een loutere verwijzing naar de schriftelijke uiteenzetting in het verzoek tot horen kan dan ook geen rekening gehouden worden. In de mate waarin zij bij de stelling, zonder meer, te volharden, doelt op haar inleidend verzoekschrift, dient erop gewezen, dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond betreffende de door haar aangevoerde middelen. Zodoende dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist. Bij het zonder meer volharden in haar inleidend verzoekschrift kan aldus bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Met verwijzing naar de in voornoemde beschikking opgenomen grond aangaande beide middelen van de verzoekende partij kan worden vastgesteld dat een schending van “artikel 5 van het ECRM”, van “het principe van de onbeschikbaarheid van bevoegdheden” en van “de formele motivering van administratieve handelingen voorzien in de artikels 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1994”, niet kan worden aangenomen.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij aldus geen elementen bijbrengt die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het bovenstaande.

Het eerste en het tweede middel zijn in alle onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN